

IDEFISC®

Juridische nieuwsbrief: verschijnt driemaandelijks

© IDEFISC Internationale vereniging met wetenschappelijk doel - Nummer: 96 - Afgiftekantoor: Brussel V - september 2016 - info@idefisc.be

Editoriaal

De vennootschapsbelasting echt verlagen

Blijkbaar heeft de regering eindelijk begrepen dat het voor een land dat competitief wil zijn onmogelijk is om een belastingtarief voor vennootschappen te handhaven op 33,99%, het hoogste in gans Europa.

Maar doet dat op een onhandige manier...

Er wordt onmiddellijk bij verteld dat de tariefverlaging “budget-neutraal” moet zijn, wat betekent dat de eigenlijke vennootschapsbelasting niet daalt. Het tarief daalt wel, maar de belastbare basis gaat in dezelfde mate de hoogte in.

In dat geval is het duidelijk dat deze “grote hervorming” een maat voor niets is: wanneer de ondernemingen in het totaal evenveel moeten betalen, zullen

er zijn die minder betalen, anderen die meer betalen.

En er bestaat op dit moment geen politieke wil om de winnaars en de verliezers van deze operatie aan te duiden. Er wordt alleen maar een blanco operatie aangekondigd, zeer mediatiek, maar met weinig inhoud.

Het wordt nochtans tijd om te gaan begrijpen dat andere landen de vennootschapsbelasting echt verlagen, met soms behoorlijke tariefverminderingen zoals in Groot-Brittannië; België kan zich niet langer veroorloven om, zowel voor de particulieren als voor de vennootschappen, een van de koplopers te blijven qua belastingdruk. Maar kom dan achteraf niet klagen dat ondernemingen België verlaten of er niet langer willen investeren.

Een begrotingsevenwicht is een meer dan redelijk doel. Maar dat kan men ook bereiken met andere middelen dan het immobilisme waarin de vennootschapsbelasting op hetzelfde niveau behouden blijft.

In tegenstelling tot wat ze zegt moet deze regering de uitgaven verminderen, wat ze tot nog toe nooit gedaan heeft!

De overheidsuitgaven zijn alsmatig blijven stijgen en er kan een evenwicht bereikt worden door een vermindering van deze uitgaven, in eenzelfde mate als de daling van de inkomsten uit de vennootschapsbelasting.

Thierry AFSCRIFT

De uithalen van de beer

Eigenaardige blacklist

De G20, die voor het merendeel bestaat uit landen “*die weten wat belasting heffen is*”, hebben aangekondigd dat ze een lijst met “*fiscale paradijzen*” gaan opmaken.

Die zwarte lijsten zijn op zijn minst eigenaardig te noemen. Vanaf nu komt een land, waarvan men oordeelt dat het zijn inwoners en ondernemingen niet voldoende belast, op een zwarte lijst te staan.

Het doet er blijkbaar niet toe dat de fiscale paradijzen, overigens bijna uitsluitend democratische staten, op die manier de opinie van hun bevolking uiten.

In plaats van een zwarte lijst zou het verkieslijk zijn er een op te stellen van fiscale helleoorden, waar soms meer dan de helft van de rijkdom die burgers creëren afgetroggeld wordt, zonder enige vorm van schroom.

De ongelikte beer

Overzicht

De vennootschapsbelasting echt verlagen	1
Eigenaardige blacklist	2
Met het van kracht worden van de Wet van 21 juli 2016 “betreffende de invoering van een permanent systeem van fiscale en sociale regularisatie” is de procedure “EBAquater” van kracht, maar haar contouren blijven onduidelijk	4
Voorafgaande kennisgeving van aanwijzingen van belastingontduiking in geval van onderzoek wie de persoon ook is bij wie de onderzoeken moeten uitgevoerd worden	9
De electriciteitskosten van uw zaakvoerder betalen: is dit nog steeds een aftrekbaar voordeel in natura?	11
Schenken en legaten van minder dan 50.000 euro aan liefdadigheidsinstellingen: hoe het verlaagde tarief verlagen?	12
Vruchtgebruik: bevestiging van de DVB voor een doktersvennootschap	14
De aangekondigde hervorming van de vennootschapsbelasting betekent het einde van het “holding” regime in België	16

Met het van kracht worden van de Wet van 21 juli 2016 “betreffende de invoering van een permanent systeem van fiscale en sociale regularisatie” is de procedure “EBAquater” van kracht, maar haar contouren blijven onduidelijk

De wet die de nieuwe procedure van fiscale regularisatie invoert, werd – eindelijk - goedgekeurd en bekendgemaakt en is sinds 1 augustus 2016 van kracht.

We herinneren ons dat het wetsontwerp het voorwerp was van discussies tussen de federale regering en de gewestelijke regeringen. Sinds 2015 werden immers een aantal materies rond de inkomstenbelasting en de volledige materie rond successierechten geregionaliseerd. Hierdoor meende de Raad van State in haar eerste adviezen dat de gewestelijke regeringen bij de discussie rond

het wetsontwerp betreffende de invoering van een nieuwe procedure van fiscale regularisatie zouden moeten betrokken worden, althans voor wat betreft de aspecten van het project met betrekking tot de belastingen die onder de bevoegdheden van de gewesten vallen.

Ook al werd deze wet nu gestemd, toch zijn deze “bevoegdheidsproblemen” niet volledig verdwenen. We vinden een “begin van een oplossing” onder artikel 18 van de nieuwe wet dat zegt dat *“De regularisatie van een gewestelijke belasting waarvoor de federale overheid de dienst verzekert, slechts mogelijk is wanneer er met het betrokken gewest een samenwerkingsakkoord werd afgesloten”*. We weten dat het Waalse Gewest, en ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, tegen de nieuwe regularisatiemaatregel zijn, vooral omwille van zijn permanent karakter (dit ondanks het feit dat de kost voor de invoering van dergelijke regularisatie met de tijd hoger wordt). Daarentegen staat het Vlaamse Gewest er niet weigerachtig tegenover.

Er is nog geen enkel regionaal akkoord tussen de federale overheden en de Waalse en Brusselse gewestelijke overheden gepland. Er werd nog geen enkel akkoord met het Vlaamse Gewest afgesloten. In dit stadium kan men dus nog niet overgaan tot een regulari-

satie van de niet-verjaarde successierechten. De mogelijkheid zal dus **beperkt** worden tot de regularisatie van de inkomstenbelasting, of de BTW, die in het verleden werd(en) ontdoken.

Indien een “berouwvolle” belastingplichtige, die geen probleem van fiscaal niet-verjaarde successierechten heeft, een procedure voor fiscale regularisatie wenst te starten zoals voorgeschreven door de wet van 21 juli 2016, dan nog zal hij een consensus moeten bereiken over **de omvang van deze regularisatie** en haar kost.

Logischerwijze zullen, in de meeste feitelijke situaties, de verworven en niet-belaste inkomsten van de **laatste 7 jaar** (wat overeenkomst met de uitgebreide belastingtermijn die van toepassing is bij niet-aangegeven inkomsten) moeten geregulariseerd worden. Het spreekt voor zich dat deze inkomsten zullen moeten geregulariseerd worden of ze nu rechtstreeks werden verworven of via wat we op vandaag “een juridische constructie” noemen (of het nu om een trust gaat of een soort off shore vennootschap).

De aard van de verworven en niet-aangegeven inkomsten zal de kost van de regularisatie bepalen.

Indien het gaat om **roerende inkomsten uit het buitenland**, dan zullen deze onderworpen worden aan een afzonderlijk belastingtarief dat aan de bron van toepassing is (in de veronderstelling van een spontane aangifte in de belastingaangifte voor het betrokken inkomstenjaar), zijnde 15%, 21% of 25%, afhankelijk van geval, voor de interesten en 25% voor de dividenden. Dit tarief zal verhoogd worden met een boete, die oploopt tot 20 punten voor een procedure die in 2016 werd gestart. Ofwel dus een gemiddeld tarief dat van toepassing is op inkomsten uit het buitenland van 45%.

Indien de procedure later wordt gestart, zal het belastingtarief onveranderd blijven (behalve voor het inkomstenjaar 2016, waarvoor het tarief werd vastgesteld op 27%), maar de boete zal hoger zijn: 22 punten in 2017, 23 punten in 2018, 24 punten in 2019 en 25 punten vanaf 2020.

Er zal geen enkele vorm van **aftrek** mogelijk zijn, zodat de inkomsten die moeten geregulariseerd worden de bruto-inkomsten lijken te zijn. Dit kan ons verbazen: de personenbelasting wordt inderdaad in principe geheven op de netto-bedragen die overeenkomen met 4 inkomstencategorieën (de onroerende inkomsten, de be-

roepsinkomsten en diverse inkomsten). Het zou dus wettelijk moeten lijken om in het kader van een fiscale regularisatie, de elementen in mindering te brengen die aftrekbaar zouden zijn wanneer er een spontane aangifte is.

Indien de belastingplichtige **niet-aangegeven beroepsinkomsten** heeft ontvangen, zullen deze onderworpen worden aan een belastingtarief dat progressief is per schijf van de personenbelasting, vermeerderd met 20 punten, voor een procedure die gestart is in 2016 (22 punten in 2017, 23 punten in 2018, 24 punten in 2019 en 25 punten vanaf 2020). Ook de aanvullende gemeentebelasting, de agglomeratiebelasting (Brussel) en de aanvullende crisisbelasting zullen er op worden toegepast.

We kunnen op dezelfde manier redeneren als er **niet-aangegeven onroerende inkomsten** uit het buitenland of diverse inkomsten zijn. De procedure houdt in dat het normale belastingstelsel op deze inkomsten wordt toegepast, vermeerderd met een boete die jaar na jaar hoger wordt.

Wat de behandeling van **“fiscaal verjaarde kapitalen”** betreft, hierover stelde men zich vragen waarop tijdens de laatste discussies die aan de vaststelling van de wettekst

voorafgingen, nog geen antwoorden werden gevonden, in tegendeel.

De tekst voorzien voortaan, in haar artikel 11, dat:

“De aangever moet in zijn aangifte aan de hand van schriftelijk bewijs, desgevallend aangevuld met andere bewijsmiddelen van het gemeen recht, met uitzondering van de eed en het bewijs door getuigen, aantonen dat de inkomsten, de sommen, de btw-handelingen en de fiscaal verjaarde kapitalen hun normale belastingregime hebben ondergaan.”

Onder voorbehoud van het 3e en het 4e lid moeten de inkomsten, de sommen, de btw-handelingen en de fiscaal verjaarde kapitalen, of het gedeelte ervan waarvan de aangever niet kan aantonen dat ze hun normale belastingregime hebben ondergaan op de wijze bedoeld in het eerste lid, worden geregulariseerd”.

Hieruit kan afgeleid worden dat indien de aangever de oorsprong van zijn kapitaal niet kan aantonen, en het feit dat dit kapitaal aan haar belastingregime werd onderworpen, dan moet dit kapitaal onderworpen worden aan een heffing van 36% (in 2016 ; 37% in 2017, 38% in 2018, 39% in 2019 en 40% vanaf 2020).

Welke bewijzen zal hij moeten voorleggen? De wettekst is hierover niet zo duidelijk, ook niet voor wat betreft de zekerheid die moet aangetoond worden. In het Verslag aan de Koning die aan de nieuwe tekst vooraf gaat, vinden we echter een weerspiegeling terug van wat zonder twijfel het standpunt van de belastingadministratie zal zijn over de beschikbare bewijzen:

“Een voorbeeld ter verduidelijking: in 2000 erft een kind een bedrag van zijn vader. De erfgenaam betaalt, zoals het hoort, de successierechten en levert hier nu het schriftelijk bewijs van. Daarna investeerde hij het geërfde bedrag in Luxemburg. De roerende inkomsten werden daarna niet aangegeven. Wat hem betreft, is het kapitaal niet gecontamineerd, maar de inkomsten die daaruit voortvloeiën, zijn dat daarentegen wel. De kapitalisatie van de roerende inkomsten heeft ervoor gezorgd dat het kapitaal dat initieel wit was over de jaren heen grijs is geworden. De erfgenaam moet nu de juiste kleur van het kapitaal voor de kapitalisatie gaan bepalen met schriftelijke bewijzen. Als hij dat niet kan, dan zal het kapitaal beschouwd worden als zijnde volledig gecontamineerd en dan zal dit ook moeten geregulariseerd worden. De bewijslast en het risico dat de kleur die tot de regularisatie van de inkomsten, kapitalen en BTW-handelingen kan leiden, niet kan

bewezen worden, kan niet bij de overheid worden gelegd”.

Het kapitaal dat men bezit via “juridische constructies” of via “levensverzekeringen” leidt tot een heffing op het kapitaal. Dit wordt uitdrukkelijk in de tekst voorzien.

Over welk kapitaal gaat het? Men kan denken dat het

in 2016 gaat over kapitaal dat reeds bestond voor 31 december 2008, aangezien dat de onderzoeksbevoegdheid van de belastingadministratie op die datum stopt (fiscaal niet-“verjaarde” periode).

Maar sinds haar laatste aanpassing voorziet de tekst voortaan dat:

Hieruit kan afgeleid worden dat indien de aangever de oorsprong van zijn kapitaal niet kan aantonen, en het feit dat dit kapitaal aan haar belastingregime werd onderworpen, dan moet dit kapitaal onderworpen worden aan een heffing van 36% (in 2016 ; 37% in 2017, 38% in 2018, 39% in 2019 en 40% vanaf 2020).

De langverwachte, en onophoudelijk aangekondigde, nieuwe wetgeving die een fiscale regularisatieprocedure invoert, blijft over sommige zaken vaag en spreekt zich op sommige punten zelfs tegen.

We kunnen bijgevolg dus enkel aan iedere belastingplichtige die erop beroep zou willen doen, aanraden om, samen met zijn raadsman, de betrokken feitelijke situatie te onderzoeken, teneinde de omvang van de op te starten procedure te evalueren en vooraf te nuttige stukken en hun beschikbaarheid te bepalen, in functie van het nagestreefde resultaat (hieromtrent herhalen we dat, indien een ingediend dossier daarna kan vervolledigd worden, dit niet ongelimiteerd kan, maar slechts gedurende een termijn van 6 maanden na de neerlegging van de regularisatie-aangifte).

“De in het tweede lid bedoelde bedragen slechts geregulariseerd worden voor zover de aangever aan de hand van een schriftelijk bewijs, zo nodig aangevuld met andere bewijsmiddelen van het gemeen recht, met uitzondering van de eed en het bewijs door getuigen, de aard van de belasting aantoonde alsook de belastingcategorie en het tijdperk waartoe de inkomsten, de sommen, de btw-handelingen en de fiscaal verjaarde kapitalen die niet hun normale belastingregime hebben ondergaan, behoren”.

Deze alinea, waarop nog geen commentaar werd gegeven, lijkt te zeggen dat als de aangever op het fiscaal verjaarde kapitaal wenst belast te worden, dat dit enkel mogelijk zal zijn nadat hij met een schriftelijk bewijs heeft aangetoond welk **soort “fraude” hij heeft gepleegd** (bijvoorbeeld, bewijzen dat het om beroepsinkomsten gaat die hij in het verleden heeft verworven en die niet werden aangegeven terwijl dit weldegelijk moest).

Deze beperking heeft niet veel zin wanneer de wetgeving preciseert dat diegene die de belastbare of niet-belastbare oorsprong van zijn kapitaal niet kan bewijzen, deze **moet** regulariseren ...

Betekent dit dat de regularisatie hierdoor puur en simpel zou

geweigerd worden aan de belastingplichtige, indien hij, nadat werd vastgesteld dat hij zijn kapitaal dient te regulariseren, omdat hij bijvoorbeeld geen bewijzen van oorsprong van de fondsen of van hun al dan niet belastbare aard meer heeft, enkel de precieze oorsprong van de vermeende “fraude” niet meer zou kunnen bewijzen?

We moeten deze nieuwe vereiste ongetwijfeld lezen vanuit het oogpunt van de laatste alinea van artikel 11 van de nieuwe wet die zegt dat:

“De met toepassing van het derde lid geregulariseerde bedragen worden enkel geregulariseerd voor de federale belastingen en de gewestelijke belastingen waarvoor de federale overheid de dienst verzekert en waarvoor een in artikel 18 bedoelde samenwerkingsakkoord is afgesloten”.

De auteurs van het amendement zullen waarschijnlijk willen vermijden hebben dat een persoon die zijn kapitaal haalt uit een niet-aangegeven fiscaal verjaarde erfenis, aanvaardt om zijn kapitaal op grond van de personenbelasting te regulariseren door “eenvoudigweg” en zonder enige andere uitleg, de heffing van 36% toe te passen op een “belastinggrondslag” die per 31 december 2008 werd vastgelegd (hypothetisch, procedure gestart in 2016).

Maar als dit echt de bedoeling is van de wetgever, dan kan men toch ernstig twijfelen over de **efficiëntie van de maatregel**, aangezien dat deze “erfrechtelijke” oorsprong van het kapitaal in veel van die gevallen aanwezig is.

De wet regelt ook de regularisatie inzake **BTW** en **sociale bijdragen**.

Behoudens de regularisatie van de inkomsten en van de fiscaal verjaarde kapitalen, zal aan de aangever mits enkele voorwaarden en onder voorbehoud van enkele uitzonderingen (artikel 10 van de nieuwe wet) een **strafrechtelijke immunitéit** kunnen toegekend worden, die de **fiscale immunitéit** die verbonden is aan de regularisatie, zal komen aanvullen.

We moeten hieromtrent herhalen dat indien er geen regularisatie van “de fiscaal verjaarde kapitalen” is, dat er voor deze kapitalen geen enkele strafrechtelijke immunitéit aan de aangever zal kunnen toegekend worden en elke Belgische bank waarschijnlijk een **risico op witwassen** zal invoeren (art. 505 van het Strafwetboek) teneinde te weigeren om de fondsen die in het buitenland bestaan en gehouden worden, te storten (behalve de hypothese van fiscaal “verjaarde” kapitalen die wettelijk werden gestort

en vrijgesteld werden van elke belasting).

De procedure zal in het bijzonder **ondoeltreffend** zijn wanneer, voor de indiening van de aangifteregularisatie, de aangever schriftelijk op de hoogte werd gebracht van specifieke onderzoeksdaten die door een Belgische juridische instantie, door een Belgisch belastingadministratie, een sociaal zekerheidsdienst of een Belgische dienst van de sociale inspectie of de FOD Economie worden gesteld. Bijgevolg zullen een voorafgaande fiscale procedure (in principe nochtans op inkomsten van dezelfde aard dan deze onderworpen aan de regularisatie) of repressieve procedure niet meer nuttig zijn voor de regularisatieprocedure die de aangever zou willen opstarten!

De langverwachte, en onophoudelijk aangekondigde, nieuwe wetgeving die een fiscale regularisatieprocedure invoert, blijft over sommige zaken **vaag** en **spreekt** zich op sommige punten zelfs **tegen**.

We kunnen bijgevolg dus enkel aan iedere belastingplichtige die erop beroep zou willen doen, aanraden om, samen met zijn raadsman, de betrokken feitelijke situatie te onderzoeken, teneinde de omvang van de op te starten procedure te evalueren en vooraf te nuttige stuk-

ken en hun beschikbaarheid te bepalen, in functie van het nagestreefde resultaat (hieromtrent herhalen we dat, indien een ingediend dossier daarna kan vervolledigd worden, dit niet ongelimiteerd kan, maar slechts gedurende een termijn van 6 maanden na de neerlegging van de regularisatie-aangifte).

Ten slotte moeten we niet vergeten, in elke omstandigheid, de situatie van de belastingplichtige te anticiperen zoals die zal zijn na de opstart van de regularisatieprocedure, vanuit het oogpunt van de nieuwe bepalingen die in het Belgisch fiscaal recht werden ingevoerd, zoals de “Kaaimantaks”, bijvoorbeeld, zelfs de toekomstige regels m.b.t. “CFC” of nog vanuit het oogpunt van de “beschikbare” informatie uit de algemene informatie-uitwisseling tussen belastingadministraties van verschillende landen....

Mélanie DAUBE

Voorafgaande kennisgeving van aanwijzingen van belastingontduiking in geval van onderzoek wie de persoon ook is bij wie de onderzoeken moeten uitgevoerd worden

Voor wat betreft de inkomstenbelastingen beschikt de administratie over uitgebreide bevoegdheden die haar toelaten onderzoeksdaden te stellen teneinde de verschuldigde belasting aan te tonen.

De onderzoeken die worden uitgevoerd tijdens het belastbaar tijdperk en tijdens de aanslagtermijn van drie jaar die voorzien is in artikel 354, al. 1 van het WIB92, moeten niet het voorwerp uitmaken van een voorafgaande kennisgeving.

De administratie beschikt tevens over een recht van onderzoek tijdens de aanvullende aanslagtermijn van vier jaar die van toepassing is in geval van fraude, maar dit enkel op voorwaarde dat *“de administratie de belastingplichtige vooraf schriftelijk en op nauwkeurige wijze*

kennis heeft gegeven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan voor het bedoeld tijdperk” (art. 333, al.3 van het WIB92). Deze voorafgaande kennisgeving is voorgeschreven op straffe van nietigheid van de belasting die wordt geheven naar aanleiding van deze onderzoeken.

Bijgevolg moet de administratie, wanneer zij van plan is om onderzoeken uit te voeren tijdens de buitengewone termijn, aan twee voorwaarden voldoen, zijnde:

1. Beschikken over aanwijzingen van belastingontduiking ten aanzien van de belastingplichtige;
2. De belastingplichtige informeren over het bestaan van deze aanwijzingen.

Uit de (zeer kritische) rechtspraak van het Hof van Cassatie bleek dat de schriftelijke en nauwkeurige voorafgaande kennisgeving aan de belastingplichtige van aanwijzingen van belastingontduiking die betrekking hadden op hem, enkel gericht was op de onderzoeken ten aanzien van de belastingplichtige zelf; deze kennisgeving was niet vereist indien de administratie over elementen beschikte die haar toeliet de belasting te heffen zonder bij de belastingplichtige zelf een onderzoek te moeten uitvoeren

(Cass., 14 oktober 1999 en Cass., 18 november 2010).

Verandering

In een arrest van 12 februari 2016 oordeelde het Hof van Cassatie dat de onderzoeken die bedoeld worden in artikel 333, al. 3, van het WIB92 (en dus een voorafgaande kennisgeving vereisen) *“deze zijn die voor de belastingplichtige, de derde of de overheidsdienst, -instelling of -instantie waar ze worden uitgevoerd, de verplichting inhouden om, op vraag van de administratie, de boeken, documenten of inlichtingen over te maken, dit conform de bepalingen van hoofdstuk III van boek VII van dat wetboek”*.

Uit dat arrest konden we dus al een uitbreiding afleiden van het toepassingsveld van de verplichting van voorafgaande kennisgeving.

Voorafgaande kennisgeving van aanwijzingen van belastingontduiking zelfs in geval van onderzoeken bij een derde

In haar arrest van 20 mei 2016 neemt het Hof een radicale positie in en stapt ze af van haar restrictieve rechtspraak.

In dat arrest stelt het Hof vast dat alinea 3 van het artikel 333 WIB92 betrekking heeft op de

“

Naar aanleiding van dit nieuwe arrest is de administratie nu verplicht, op straffe van nietigheid van de belasting, om de belastingplichtige voorafgaand kennis te geven van de aanwijzingen van belastingontduiking en dit telkens zij van plan is om tot onderzoek over te gaan tijdens de aanvullende termijn van vier jaar, ongeacht de plaats waar dit onderzoek zal uitgevoerd worden.

”

onderzoeken voorzien door hoofdstuk III van titel VII van het WIB92. Deze bepalingen hebben echter zowel betrekking op de onderzoeken die werden uitgevoerd bij de belastingplichtige zelf als op deze die bij een derde worden uitgevoerd of ook nog in een overheidsdienst, -instelling of -instantie.

Het Hof besluit dus dat, indien de voorgenomen onderzoeken tijdens de aanvullende termijn betrekking hebben op de situatie van een belastingplichtige, de administratie hem voorafgaand moeten kennis geven van de aanwijzingen van belastingontduiking ten aanzien van

hem, “wie ook de persoon is bij wie de onderzoeken moeten uitgevoerd worden”.

Naar aanleiding van dit nieuwe arrest is de administratie nu verplicht, op straffe van nietigheid van de belasting, om de belastingplichtige voorafgaand kennis te geven van de aanwijzingen van belastingontduiking en dit telkens zij van plan is om tot onderzoek over te gaan tijdens de aanvullende termijn van vier jaar, ongeacht de plaats waar dit onderzoek zal uitgevoerd worden.

Chloé BINNEMANS

De electriciteitskosten van uw zaakvoerder betalen: is dit nog steeds een aftrekbaar voordeel in natura?

In de praktijk komen we vaak de situatie tegen waarin bedrijven de huur, de internetverbinding, de wagen of nog de verwarmings- en electriciteitskosten van de privéwoning van hun bestuurders betalen.

In principe gaat het hier om een aftrekbare uitgave in hoofde van het bedrijf en een belastbare ver-

“

Teneinde niet in moeilijkheden te geraken, kunnen we aan de belastingplichtigen aanraden om duidelijk te zijn in de omschrijving van de vergoeding die aan de zaakvoerder wordt toegekend. Zo zou er naar behoren kunnen bepaald worden dat de zaakvoerder deels contant wordt vergoed en deels met een voordeel in natura.

”

goeding, als voordeel in natura, in hoofde van de zaakvoerder.

Teneinde de berekeningen te vergemakkelijken, heeft de wetgever een volledige lijst opgesteld van voordelen alle aard die het voorwerp uitmaken van een forfaitaire waardering. Deze waardering moet toegepast worden, wat ook de reële kosten zijn die door het bedrijf dat ze heeft toegekend, gedragen worden.

Dergelijk forfait is onder meer voorzien voor het ten laste nemen door een bedrijf van de verwarmings- en electriciteitskosten van haar bestuurder.

Deze oplossing is over het algemeen voordelig voor beide partijen: op die manier verlaagt het bedrijf haar belastbare grondslag en ziet de zaakvoerder zich, over het algemeen, belast worden op basis van een forfait dat voordeliger is dan wanneer hij een bedrag zou ontvangen die gelijk is aan de gemaakte kosten en dat hem wordt terugbetaald op grond van een “klassieke” vergoeding.

De rechtbank van eerste aanleg van Namen zet dit evenwicht echter opnieuw ter discussie.

In het geval dat aan de rechtbank werd voorgelegd, had een bedrijf de energiefacturen voor de privéwoning van haar zaakvoerder betaald.

Hoewel dit voordeel in natura werd vermeld op de fiches en de samenvattende opgaves van vergoeding zoals vereist door het Wetboek van inkomstenbelastingen (artikel 57), had de administratie het recht op aftrek in hoofde van het bedrijf geweigerd.

Volgens de administratie was er niets dat toeliet om te oordelen dat de bedragen die door het bedrijf in plaats van de zaakvoerder betaald werden effectieve prestaties vergoedden die door haar werden geleverd in het kader van de activiteit van het bedrijf.

De administratie leidt daaruit af dat in dit geval niet aan de voorwaarden voor de aftrek van beroepskosten, zoals voorgeschreven in artikel 49 WIB, werd voldaan.

De rechtbank heeft de analyse van de administratie gevolgd.

Opdat de kosten die door een bedrijf worden gedragen met het oog op het toekennen van een voordeel alle aard aan zijn bestuurders, aftrekbaar zouden zijn, moeten deze volgens de rechtbank toegekend worden als vergoeding voor de uitoefening van een activiteit binnen het bedrijf, wat in dit geval niet zo was.

De rechtbank volgt dezelfde redenering voor de aftrekbaarheid van architectenkosten die gemaakt worden in het kader van de bouw van een bibliotheek in de privéwoning van de zaakvoerster.

Dit is een zeer verrassende beslissing.

Zoals gezegd zijn de voordelen alle aard belastbaar in hoofde van de begunstigde op voorwaarde dat deze een activiteit uitoefent (werknemer, bestuurder, ...).

Bovendien is het niet duidelijk voor welke andere reden dan de vergoeding van de door haar zaakvoerster uitgevoerde prestaties, het bedrijf deze kosten zou ten laste genomen hebben.

Bij ons weten blijft deze rechtspraak geïsoleerd. Niettemin bestaat het gevaar dat deze in de toekomst door de administratie zal ingeroepen worden om gelijkaardige kosten waarvoor belastingplichtigen de aftrek zouden kunnen vragen, te verwerpen.

Teneinde niet in moeilijkheden te geraken, kunnen we aan de belastingplichtigen aanraden om duidelijk te zijn in de omschrijving van de vergoeding die aan de zaakvoerster wordt toegekend. Zo zou er naar behoren kunnen bepaald worden

dat de zaakvoerster deels contant wordt vergoed en deels met een voordeel in natura.

Pauline MAUFORT

Schenken en legaten van minder dan 50.000 euro aan liefdadigheidsinstellingen: hoe het verlaagde tarief verlagen?

Organisaties uit de liefdadigheidssector of zonder winstbejag (vzw's, stichtingen van openbaar nut of private stichtingen) genieten in België van speciale tarieven voor de registratie- en schenkingsrechten voor schenkingen en legaten die zij ontvangen.

Indien de wet niets had voorzien, zou het tarief "Tussen alle andere personen" van toepassing zijn. Dit tarief bedraagt 65% in het Vlaams Gewest, 80% in het Waals Gewest en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Deze buitensporige tarieven werden voor schenkingen van roerende goederen al aanzienlijk verlaagd (het registratierecht tot 7%, in het Waals Gewest 7,7%) en ook voor schenkingen of legaten aan vzw's, private stichtingen of stichtingen van openbaar nut.

Alle legaten aan deze organisaties zijn onderworpen aan successierechten; schenkingsrechten;

ten zijn daarentegen uitsluitend van toepassing op schenkingen die vrijwillig geregistreerd worden (om successierechten te vermijden binnen de drie jaar na overlijden of om bepaalde modaliteiten te voorzien, enz.) of die verplicht moeten geregistreerd worden of waarop registratierechten verschuldigd zijn (notariële schenkingen, testamenten).

Voor schenkingen en legaten geldt een tarief dat onafhankelijk is van het bedrag van de schenking; dit is van toepassing vanaf de eerste euro van een legaat of van een geregistreerde schenking.

Dit tarief bedraagt:

- 7% in het Waals Gewest.
- in het Vlaams Gewest, 5,5 % voor stichtingen van openbaar nut, en 8,5 % voor private stichtingen;
- in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, 6,6% voor stichtingen van openbaar nut, 12,5% of 25% voor private stichtingen (naargelang ze al dan niet genieten van de erkenning voor de fiscale aftrekbaarheid in hoofde van de schenker).

Deze verlaagde tarieven zijn soms (een beetje) minder duur dan elk van de tarieven die gelden vanaf de eerste euro, in elk van de drie Gewesten, voor schenkingen van roerende goederen aan niet-verwanten - 7,7%

in het Waals Gewest, 7% in de twee andere Gewesten - maar kunnen ook gevoelig duurder zijn. Zo wordt bijvoorbeeld een schenking door een inwoner van Brussel aan een derde belast aan 7%, maar dit verhoogt tot 25% indien de geregistreerde schenking (of het testament) ten gunste is van een private stichting zonder fiscale erkenning.

Ze kunnen in alle gevallen duurder uitvallen in de drie Gewesten voor schenkingen of legaten van minder dan 50.000 dan de schenkingsrechten die door erfgenamen in directe lijn zijn verschuldigd.

Zo is bijvoorbeeld de eerste 50.000, geschonken aan een echtgeno(o)t(e) of aan een kind, belast met schenkingsrechten van 5% in het Waals Gewest en 3% in de andere twee Gewesten; dit maakt een verschil tussen 2 en 22% van de geschonken som, naargelang het Gewest waar de woonplaats is gevestigd en de betrokken liefdadigheidsinstelling voor schenkingsrechten voor geregistreerde schenkingen aan instellingen voor liefdadigheid of zonder winst oogmerk.

Iemand die vreest deze periode van drie jaar niet te overleven en toch wenst een geregistreerde schenking van minder dan 50.000 te doen ten gunste van

een dergelijke instelling, zou dus kunnen overwegen om een overeenkomst te treffen met zijn erfgenamen die fiscaal gezien goedkoper uitvalt door de schenking uit te voeren te hunnen gunste; daarbij komt deze som in hun vermogen terecht om via een schenking terecht te komen bij de liefdadigheidsinstelling (met de keuze om niet over te gaan tot registratie van de schenking en bijgevolg via een gewone overboeking langs de bank, die niet onderworpen is aan rechten, in geval van overlijden van de schenker binnen een periode van drie jaar).

Uiteraard mag deze beslissing niet gesimuleerd worden: er mag geen sprake zijn van een valse schenking, noch van juridische dwang tegenover de nakomelingen om de schenking aan de liefdadigheidsinstelling

“ *Organisaties uit de liefdadigheidssector of zonder winstbejag (vzw's, stichtingen van openbaar nut of private stichtingen) genieten in België van speciale tarieven voor de registratie- en schenkingsrechten voor schenkingen en legaten die zij ontvangen.* ”

uit te voeren, want het zou dan gaan om een schenking met een last, of meer nog met een beding ten behoeve van een derde, dat bovendien in een ander belastingstelsel valt.

In families waar eenzelfde ideaal gedeeld wordt, waarvan de betrokken leden hun wil tonen om aan liefdadigheid te doen, en waarvan de pater familias vreest dat hij de periode van drie jaar niet zal halen, kan een belastingtechnisch goedkopere beslissing genomen worden waarbij de kinderen bijvoorbeeld fondsen toebedeeld krijgen door de pater familias (kosten ten belope van 3 tot 5%, naargelang het Gewest waar zij wonen) die op hun beurt via een bankoverschrijving (aan 0%) zelf de schenking uitvoeren, liever dan dit aan de pater familias over te laten of dit in zijn testament op te nemen (kostprijs van 5,5 tot 25%, naargelang het Gewest waar zij wonen en de betrokken liefdadigheidsinstelling).

Séverine SEGIER

Vruchtgebruik: bevestiging van de DVB voor een doktersvennootschap

De Dienst Voorafgaande beslissingen (DVB) heeft onlangs een voorafgaande beslissing genomen waarbij een transactie werd goedgekeurd met een aankoop met splitsing in vruchtgebruik en naakte eigendom door een dokter en zijn vennootschap.

Het maatschappelijk doel van de verzoekende vennootschap is het beoefenen van de geneeskunde en de vennootschap wordt geleid door haar enige statutaire zaakvoerder-geneesheer, die tevens vennoot is. Zijn echtgenote werkt mee in de vennootschap.

De vennootschap wenste een tijdelijk vruchtgebruik van een onroerend goed (eengezinswoning) te verwerven.

De geneesheer wenste te beschikken over een grotere oppervlakte voor het uitoefenen van zijn beroep, met een doucheruimte voor zijn klanten uit de sportgeneeskunde die oefeningen moeten kunnen doen om de juiste diagnose te stellen, met een sportzaal en een ruimer kabinet.

De dokter en zijn echtgenote waren overigens al eigenaar van een andere woning.

Deze operatie betrof dus de gesplitste aankoop van de eigendom die aan een derde toebehoorde. De vennootschap verwierf een tijdelijk recht van vruchtgebruik op het onroerend goed voor een periode van 25 jaar, waarbij de geneesheer en zijn echtgenote de naakte eigendom verwierven.

De DVB bevestigt een aantal belangrijke punten met zijn beslissing.

1) Geen voordeel in natura of abnormaal voordeel

Volgens de DVB heeft de vennootschap bij de verkrijging van het recht van vruchtgebruik geen enkel voordeel van alle aard of abnormaal of belangeloos voordeel verschaft aan de zaakvoerder of aan zijn echtgenote.

De waardering van het tijdelijk vruchtgebruik hield inderdaad rekening met de waarde van de netto geactualiseerde huurwaarde van het pand gedurende 25 jaar.

Gezien de parameters voor de waardering van het vruchtgebruik berusten op feitelijke en juridische gegevens besluit de DVB dat de waardering correct is gebeurd en overeenstemt met de werkelijke waarde.

2) Afwezigheid van een voordeel in natura of een vrijwillig voordeel tijdens en bij het einde van het vruchtgebruik

De DVB aanvaardt dat gedurende het vruchtgebruik, en bij de beëindiging ervan, deze operatie geen voordeel van alle aard inhoudt dat belastbaar is volgens de artikels 31 en 32 van het WIB92 in hoofde van de geneesheer en zijn echtgenote en niet leidt tot de belasting van een abnormaal of vrijwillig voordeel in hoofde van de vennootschap bij toepassing van artikel 26 van het WIB92.

Tijdens de duur van het vruchtgebruik, gedragen de vruchtgebruiker en de naakte eigenaar zich inderdaad als onafhankelijke partijen met betrekking tot de uitgevoerde werken. De vennootschap voert slechts werken uit die voor haar een economisch belang inhouden, die elke andere vennootschap (die als een derde optreedt tegenover de naakte eigenaar) in gelijke omstandigheden ook zou uitgevoerd hebben. De vennootschap gedraagt zich zoals elke vruchtgebruiker dat zou doen ten opzichte van de naakte eigenaar.

Met betrekking tot de correcte waardebeoordeling van het vruchtgebruik en van de naakte eigendom aan het begin (werkelijke waarde) op basis van objectieve

criteria, levert de overdracht zonder vergoeding van het recht van vruchtgebruik geen enkel voordeel van alle aard op in de zin van de artikels 31 en 32 van het WIB92 in hoofde van de geneesheer en zijn echtgenote en leidt ook niet tot de belasting van een abnormaal of vrijwillig voordeel in hoofde van de vennootschap bij toepassing van artikel 26 van het WIB92.

De DVB voegt er evenwel aan toe dat er sprake is van een voordeel in geval:

a) de vennootschap die geniet van het vruchtgebruik de uitgaven ten laste neemt gedurende de duur van de overeenkomst, die ten laste vallen van de naakte eigenaar, in de zin van het gemeen recht.

b) de vennootschap die geniet van het vruchtgebruik gedurende de looptijd van de overeenkomst werken zou uitvoeren die ten goede komen aan de naakte eigenaars, zonder enige vorm van vergoeding van hunnentwege;

c) de overeenkomst zou opgezegd worden voor de vervaldag van 25 jaar.

3) Aftrekbaarheid van de bedrijfslasten verbonden aan het vruchtgebruik

De lasten die het vruchtgebruik met zich meebrengt zijn aftrekbaar in hoofde van de vennootschap in de mate dat de bepalingen van artikel 49 van het WIB92 worden nagekomen.

Deze operatie betrof dus de gesplitste aankoop van de eigendom die aan een derde toebehoorde. De vennootschap verwierf een tijdelijk recht van vruchtgebruik op het onroerend goed voor een periode van 25 jaar, waarbij de geneesheer en zijn echtgenote de naakte eigendom verwierven.

De DVB bevestigt hiermee haar positief advies ten opzichte van dergelijke gesplitste verkrijgingen, voor zover deze correct gewaardeerd zijn en binnen het maatschappelijk doel van de onderneming vallen. Het komt er dus op aan juist te waarden en de operatie op een correcte manier te rechtvaardigen...

Algemeen geldt dat de aftrekbaarheid van kosten van een vruchtgebruik (afschrijvingen, financieringskosten,...) bepaald wordt in Artikel 49 van het WIB92.

De vennootschap die begunstigde is van het vruchtgebruik moet het vruchtgebruik van het verworven goed uitsluitend aanwenden voor haar beroepsactiviteiten, met name de geneeskunde.

Met betrekking tot de bestemming van het onroerend goed in vruchtgebruik aanvaardt de DVB dat de kosten die de vennootschap maakt of op zich neemt en die het gevolg zijn van de verkrijging van het vruchtgebruik (afschrijvingen van de aankoopprijs, financieringskosten, roerende voorheffing en brandverzekering) noodzakelijk zijn om belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden die voortkomen uit de uitoefening van zijn beroepsactiviteit.

4) Vermijden van belastingmisbruik

Aan de verkrijging van het recht van vruchtgebruik door de vennootschap liggen andere motieven ten grondslag dan de wil om inkomstenbelasting te ontwijken in de zin van artikel 344 §1 van WIB92.

Het gaat hier inderdaad om de wens van de vennootschap om over meer ruimte te beschik-

ken voor de uitvoering van haar maatschappelijk doel.

De DVB bevestigt hiermee haar positief advies ten opzichte van dergelijke gesplitste verkrijgingen, voor zover deze correct gewaardeerd zijn en binnen het maatschappelijk doel van de onderneming vallen. Het komt er dus op aan juist te waarderen en de operatie op een correcte manier te rechtvaardigen...

Pascale HAUTFENNE

De aangekondigde hervorming van de vennootschapsbelasting betekent het einde van het “holding” regime in België

Bij het begin van de zomer had de regering het reeds aangekondigd, zij is van plan de vennootschapsbelasting te verlagen.

Het doel is om het nominale belastingtarief van 33,99% te verlagen naar 20%, dit vanaf 2018.

A priori is de bedoeling lovenswaardig, aangezien ze lijkt te zorgen voor een verlichting van de fiscale last. Door haar belastingtarief te verlagen tot de vennootschapsbelasting, zou België immers de groep verlaten van Europese landen die de bedrijven het meest belasten om zich gelijk te stellen met het “Europese gemiddelde”. Hierover valt niks te zeggen. Deze maatregel past duidelijk in de maatregelen die de federale overheid wenst door te voeren om de competitiviteit en de jobcreatie te stimuleren, aangezien ze zich vooral richt op de KMO's, het favoriete onderwerp van de regering Michel.

Als we het echter het “plan” dat de Minister van Financiën voorstelt van naderbij bekijken, dan begrijpen we redelijk snel dat dit voordeel dat aan de meeste KMO's wordt toegekend, snel een “vergiftigd geschenk” zou kunnen blijken dat opgelegd wordt aan holdings die in België gevestigd zijn.

De verlaging van het belastingtarief zal progressief zijn; het zal van 33,99% naar 28% verlaagd worden in 2017, naar 24% in 2018 en ten slotte naar 20% in 2019. De “kleine bedrijven” die van heden van het verlaagde belastingtarief van 24,98% genieten, zullen een voorkeurtarief van 22% genieten vanaf 2017, van toepassing op de eerste 50.000 EUR, die daarna zal verlaagd worden naar 20% vanaf 2018.

De “meest in het oog springende maatregel” van de hervorming zal gepaard gaan met bijkomende maatregelen, die ook belangrijk zijn, zoals de invoering van stimulerende maatregelen voor start-ups (geen onderwerping van hun winsten aan vennootschapsbelasting gedurende de eerste 5 jaar van hun bestaan, onder voorwaarde dat deze gecumuleerde reserves geïnvesteerd worden in activa voor de onderneming, of in de aanwerving van bijkomend personeel) of nog de schrapping van de zoveel gevraagde “fairness tax” op de dividenden die uitgekeerd worden door Belgische bedrij-

ven die weinig belastingen betalen.

Deze verlaging zal uiteraard moeten gefinancierd worden. En het is hierdoor dat de voorgestelde wijzigingen dreigen zwaar te wegen voor vele bedrijven van het type “holding”, die de facto, door de invoering van de wijziging die als gunstig wordt voorgesteld, het voorwerp zullen zijn van een verhoging van de fiscale last die op hen rust.

Het is inderdaad zo dat de meeste Belgische holdings genieten van 2 specifieke maatregelen uit de Belgische wetgeving die hen toelaat de fiscale last die gebonden is aan de inkomsten die ze halen uit hun financiële participaties te verlagen: het me-

chanisme van “definitief belaste inkomsten” en de (gedeeltelijke) vrijstelling van de waardevermeerderingen die op aandelen gerealiseerd wordt.

Krachtens het DBI-mechanisme worden de dividenden uit de financiële participaties die een holding bezit, slechts voor 5% opgenomen in hun belastbare grondslag voor de vennootschapsbelasting (onder bepaalde voorwaarden verbonden aan de waarde, het bedrag en de duur van het bezit van de participatie). De facto zijn de dividenden van filialen belast aan een tarief van 1,7%. Indien het filiaal gevestigd is in een andere lidstaat van de Europese Unie, zullen de dividenden ook genieten van een verlaging van de in-

“

Voldoende om bedrijven te weerhouden om in de toekomst te investeren in de oprichting van nieuwe bedrijven, zelfs om er een beroepsactiviteit in onder te brengen....te meer daar er in het hervormingsplan een maatregel zal opgenomen zijn die erop gericht is te strijden tegen het “misbruik” van bedrijven, met enkel fiscale motieven.

Het is manifest, deze wijzigingen zouden een ernstige impact moeten hebben op de beslissing van vele holdings om de zetel van hun activiteiten in België te behouden, of zelfs gewoon om hun activiteiten in België te behouden. Het is inderdaad duidelijk dat de aangekondigde maatregelen zullen leiden tot een verhoging van de fiscale last die op vandaag op de bedrijven rust.

”

houding die “aan de bron” wordt uitgevoerd. Het plan dat door de Minister van Financiën werd toegelicht, voorziet om dit voordeel voortaan te beperken (één miljoen + 60% van het bedrag dat het miljoen overschrijdt).

Wat betreft de waardevermeerderingen die gerealiseerd worden op aandelen van filialen, deze zijn momenteel vrijgesteld (voor zover dat de dividenden van de betrokken aandelen van het mechanisme genaamd “DBI” kunnen genieten, met voorbehoud van 2 uitzonderingen: de waardevermeerderingen gerealiseerd op korte termijn (12 maanden) en de waardevermeerderingen gerealiseerd door “grote ondernemingen” (belast aan 0,4%). De hervorming van de vennootschapsbelasting vereist een harmonisatie van het belastingsysteem van waardevermeerderingen op aandelen, die uiteindelijk aan het algemeen tarief van 20% zullen onderworpen zijn. Daarentegen zal het principe van de belasting van waardevermeerderingen die op korte termijn gerealiseerd worden, vanaf 2018 verdwijnen.

Deze wijzigingen zullen bovendien gepaard gaan met een volledige schrapping van het mechanisme van de “notionele interesten” (die, zoals reeds gezegd, als doel hadden om de investering in risicokapitaal op het eigen vermogen aan te moe-

digen, teneinde de financiering van KMO’s op een andere manier mogelijk te maken dan via lening), van de “excess profit rulings” praktijk (wat naar de zin zou moeten zijn van de Europese autoriteiten) en de aftrek voor investeringen (te rekenen vanaf 2019).

Bovendien zullen andere types van belangrijke belastingaftrek verlaagd worden, meer bepaald, de praktijk van afschrijvingen, dat herzien zal worden teneinde de mogelijkheid uit te sluiten om fiscaal aftrekbare degressieve afschrijvingen uit te voeren, en nog, de overdraagbaarheid van verrekenbare verliezen van vorige boekjaren dat beperkt zal worden in bedrag (naar het voorbeeld van Luxemburg dat zonet haar stelsel van aftrekbaarheid van fiscaal aftrekbare verliezen heeft herbekeken door ze te beperken in tijd, zoals dit ook in het Belgische recht was opgenomen tot in 1995).

Deze keer hebben we het over een verhoging, deze van de sancties die zullen opgelegd worden aan bedrijven die hun fiscale aangifte niet neerleggen, en die verhoogd worden: de bedrijven die in gebreke blijven zullen voortaan op een forfaitaire belastinggrondslag belast worden (minimum belastbaar van 40.000 EUR, en niet meer van 19.000 EUR zoals dit nu het geval is. Dit vanaf 2017.

Ten slotte, een laatste wijziging, maar daarom niet minder belangrijk, zal betrekking hebben op de fiscaliteit gebonden aan de toekenning van winsten die uitgekeerd worden door de bedrijven aan hun aandeelhouders, gezien de hervorming een nieuwe verhoging van het tarief van de roerende voorheffing vereist om hem te brengen van 27% (tarief van toepassing sinds de laatste wijziging die in 2016 van kracht werd) op 30%...

De aandeelhouder zal zijn fiscale situatie niet enkel verzwaaard zien bij de uitdeling van de winsten van de vennootschap, maar hij zal bovendien ook belast worden op de waardevermeerderingen die hij, in voorkomend geval, gerealiseerd heeft bij de doorverkoop van zijn maatschappelijke titels, indien hij een “aanzienlijk belang” heeft in het betrokken bedrijf.

Voldoende om bedrijven te weerhouden om in de toekomst te investeren in de oprichting van nieuwe bedrijven, zelfs om er een beroepsactiviteit in onder te brengen...te meer daar er in het hervormingsplan een maatregel zal opgenomen zijn die erop gericht is te strijden tegen het “misbruik” van bedrijven, met enkel fiscale motieven.

Het is manifest, deze wijzigingen zouden een ernstige impact moeten hebben op de beslissing

van vele holdings om de zetel van hun activiteiten in België te behouden, of zelfs gewoon om hun activiteiten in België te behouden. Het is inderdaad duidelijk dat de aangekondigde maatregelen zullen leiden tot een verhoging van de fiscale last die op vandaag op de bedrijven rust.

Naast de bedrijven van het type “holding” zullen de KMO’s ook zonder uitstel een “fiscale audit” van hun situatie moeten doen, teneinde met precisie te bepalen wat het effect is van de nieuwe maatregelen op hun fiscale last, en ten slotte, de staat van hun kassituatie. In voorkomend geval zullen ze ervoor moeten zorgen dat ze hun gedragingen aanpassen teneinde de toekomstige wijzigingen te anticiperen.

Iedere wil om het herstructureren zal met zorg moeten bestudeerd worden teneinde er de fiscale gevolgen van te onderzoeken, maar ook om de compatibiliteit van de beoogde wijzigingen met de nieuwe BEPS normen die door de OESO werden ontwikkeld, die erop gericht zijn de internationale dimensie van vele relaties tussen de lidstaten te omkaderen (door een effectieve belasting op te leggen aan alle ondernemingen daar waar ze hun winsten maken en de totale fiscale transparantie, en tegelijkertijd het risico op effectieve dubbele belasting te bestrijden), waarmee men in de toekomst ook zal moeten rekening houden.

We blijven uiteraard op onze hoede voor de toekomstige ontwikkelingen van het aangekondigde hervormingsplan van de vennootschapsbelasting ... wees er ondertussen maar zeker van dat de gewenste “verlaging” van het nominale belastingtarief in realiteit voor de meeste bedrijven zal gepaard gaan met een “verhoging” van de belastinggrondslag, wat uiteindelijk niet zal leiden tot een effectieve vermindering van de fiscale last.

Mélanie DAUBE

IDEFISC

Tel.: 02/646 46 36

Fax: 02/644 38 00

**IDEFISC wordt uitgegeven
door Thierry AFSCRIFT**in samenwerking met
Pascale HAUTFENNE hoofdredacteur
en

Chloé BINNEMANS

Mélanie DAUBE

Pauline MAUFORT

Séverine SEGIER

Verantwoordelijke uitgever:

Thierry AFSCRIFT

Lensstraat 13

1000 Brussel

Internet<http://www.idefisc.be>**Volgend nummer:**

December 2016

Wil u Idefisc per e-mail
ontvangen, stuur dan
uw e-mailadres naar
info@idefisc.be.De door Idefisc gepubliceerde infor-
matie is louter informatief. Het betreft
geen juridisch advies aangaande
welbepaalde situaties.Deze uitgave is tevens verkrijgbaar
in het Frans. Indien u de Franse tekst
wenst te ontvangen, kan u een e-mail
sturen aan info@idefisc.be. Wij passen
onze databank vervolgens in die zin
aan.

Design by Artwhere

www.artwhere.be